

PETAR MLAKAR

U Osijeku je iznenada 1.4.1986. u 54. godini života preminuo Petar Mlakar dipl. inž. geodezije, tehnički rukovodilac u Geodetskom zavodu Osijek.

Rođen je u Ptuju. Poziv njegovog oca primorao je cijelu porodicu da seli širom Jugoslavije, zato je osnovnu školu pohađao u više mjesta. »Geodetski tehnikum« u Zagrebu završava 1950. godine.

Nakon odsluženja vojnog roka, zaposlio se u Uredu za novu izmjeru zemljišta Osijek. U prvim godinama radi na poslovima, koje je u ono vrijeme »Ured« izvodio, a to je premjer gradova u Hrvatskoj. Radio je na premjeru Zadra, Rijeke i Osijeka.

Godine 1956. formirana je u osječkom »Uredu« grupa za rad na komasaciji zemljišta. U tu grupu izabran je i Mlakar, onda još geometar. Ova grupa je izvela prvu poslijeratnu komasaciju u selu Markušica, općina Vinkovci. Već u narednoj k.o. Mlakar je bio rukovodilac radilišta. Rukovodio je 17 godina i komasirao 12 kat općina na području općina Vinkovci, Đakovo, Beli Manastir i Osijek.

1976. god. izabran je za tehničkog rukovodioca u Geodetskom zavodu Osijek. Na tom poslu ga je zatekla prerana smrt. Bio je izvanserijski geodetski stručnjak, koji je svojim znanjem, marljivošću i upornošću pridonio, da je Geodetski zavod Osijek postao ono što je danas.

Osoba, koju sve zanima, brzo shvaća potrebu za proširenjem stručnog znanja. Da bi mogao pratiti brzi tehnološki napredak, koji je zahvatio i geodetsku struku, pored napornog kvakodnevnog rada i drugih obaveza, završio je najprije Višu geodetsku školu u Beogradu, a zatim i Geodetski fakultet u Zagrebu.

Stečeno znanje će mu biti od velike koristi u složenim geodetskim poslovima u kojima se angažirao, a naročito na komasacijama zemljišta, gdje je pokazao veliku umješnost u rukovođenju, poznavanju struke i odnosu prema učesnicima komasacije.

Mlađe kolege je oduševljavao svojim ljudskim i stručnim kvalitetama. Sve je probleme rješavao bez naročitih teškoća.

Kao tehnički rukovodilac, bez rezerve se zalagao i osobno pridonio, da se Zavod opremi modernim instrumentarijem. Organizirao je uvođenje novih tehnologija neposredno kroz radne zadatke, koje je Zavod obavljao. Uz njega su se stručno osposobile desetne mladih geodeta, od kojih mnogi rade širom naše zemlje.

Kao rukovodilac, unio je u odnos prema radnicima posebnu ljudsku dimenziju. Prema mladim kolegama uvijek je bio otvoren i neposredan. Sve je uvijek iznosio otvoreno i dokumentirano. Imao je smisla za humor i veliki životni optimizam, što je prenio i na kolege sa kojima je radio.

Bio je aktivan u Društvu geodeta Osijek. Savez Društava geodeta Hrvatske dodijelio mu je Plaketu zaslužnog člana za rad u Društvu i za doprinos razvoju geodetske struke.

Svim svojim bićem posvetio se radu i obitelji. Imao je bogat i sadržajan život. Sve ga je zanimalo i u svemu je uživao. Bio je velik optimist. Njegova prerana smrt je teško pala obitelji, znancima i mnogobrojnim prijateljima.

Sahranjen je 2. travnja 1986. na Donjogradskom groblju u prisustvu porodice, rodbine, mnogobrojnih kolega, prijatelja i poznanika.

V. Virgej

VITALIJ GRABOROV

Dana 1. III 1987. sahranjen je na Zagrebačkom groblju Mirogoj prof. VITALIJ GRABAROV u veličanstvenom ambijentu kakav je neosporno i zaslužio. Životni put Graborova bio je težak, ali pošten i častan. Preživio je ratne drame u dva rata.

Rođen je u Ukrajini, nedaleko Kijeva 22.03.1901. gdje je završio gimnazijsko obrazovanje 1919. god. U tim godinama val emigranata, uslijed ratnih prilika, zapljuskuje sve evropske zemlje, pa Vitalij Graborov dolazi u našu zemlju, koju odmah prihvaća kao svoju. Odmah po dolasku opredjeljuje se za geodetsku struku i apsolvira geodetski odjel Tehničkog fakulteta u Ljubljani.

Zapošljava se u tadašnjoj Generalnoj direkciji katastra i državnih dobara u Beogradu, a ratna zbivanja II svjetskog rata zatiču ga u Novom Sadu. Bježeći pred terorom mađarskih fašista, dolazi zajedno sa porodicom u Zagreb 1941. godine. Zapošljava se na tadašnjem geodetskom odjelu Državne srednje tehničke škole u Zagrebu, gdje ostaje sve do mirovine 1965. godine. Za četvrt stoljeća predanog pedagoškog rada predavao je predmete: geodezija, geodetsko računanje, crtanje i

kaligrafiju. Svima je ostao u uspomeni kao strog ali pravedan profesor. Bio je pravi otac nama učenicima. Strog kada je trebalo, tješio nas je kada smo bili tužni.

Svoj život posvetio je odgoju mladog naraštaja, usadio im stručno znanje i radne navike. Interesantno je da su geodeti koje je odgojio prof. Graborov, iako i sami u godinama, još uvijek »udarna snaga« u kolektivima u kojima rade.

Iako smo prof. Graborova ispratili na vječni počinak, on će i dalje živjeti u razgovorima i uspomenama na njega i njegovo djelo. Njegovi zahvalni bivši đaci i svi oni koji su ga poznavasli sačuvati će trajnu uspomenu na njega.

B. Stančić